

СИРОТА ЦВѢТАНА.

— 0 —

Никой на - да - ли ще ся ескыта така чясто, както азъ, по планины и по полета; никой на - да - ли ще ходи толкова пѣшь, безъ планъ, безъ намѣреніе — къдѣ - то очи видять — по зелены поляны, по горы, по хлѣмища и по бранища, гдѣ - то всяко лѣто намирамъ новы пріятны мѣста или у стары - ты новы хубости.

Нъ отъ всички други мѣста менѣ най - драгы ся видѣхъ околнини - ты на градъ Тръново, а особено онова мѣсто, гдѣ - то ся издвигать тьмны - ты порутены сграды на село А... Тамъ отъ високо чловѣкъ глѣда прѣдъ себе почтицѣмый градъ Тръново, кой - то ся показва като единъ амфитеатръ; великолѣпно позорище! и денъ, кога свѣти на него слънце, та освѣщава тоя купъ отъкъщы, една възъ другъ натрупаны, и вечеръ, кога пламти въ огнь отъ свѣщи, кой - то у всякъ единъ къщъ ся блящять! Отъ страны - ты на брьдо - то срѣщъ града зеленѣе ся гъстозелена гора и цвѣтнжлы долины; а подъ него по бълъ камъніе бучи быстра рѣка Янтра, коя - то съ извитото си теченіе опасва отъ вси - странъ града, и на срѣдъ - тж му, камъ сѣверъ, прави като столъ единъ зеленъ полянъ — *Трапезицъ*. На югозападнъ - тж странъ отъ града простира ся весело Марино - поле, а на сѣверозападнъ - тж странъ отъ града рѣка - та си е пробила единъ проходъ прѣзъ планинъ, по-